

תרו

מיסדר של יחידת בנות של אלפאתח בבסיס האימונים בצידון. במשך שלושה חודשים עברה תרו אימונים במחנה זה, אחרי שברחה מישראל ללבנון בחברת ידידה ומורתה. בשלושה חודשים אלה לא יצאו לביירות, סיפרה.

אולי טעות. סיפר איסחאק השבוע, „אולי שלחו את המכתב לכתובת הלא נכונה. נסעתי לנצרת. שם סיפרו לי הכל. יום יום הייתי הולך למשטרת עכו. רק אחרי שבועיים מסרו לי כי הבת שלי ברהה ללבנון. לא האמנתי. שהבת שלי תעשה לי דברים כאלה?!

„כתבתי לקרובים שלי בלבנון. הם עשו הרבה חיפושים ולא מצאו כלום. הם נתנו מודעות בעתונים של ירדן ולבנון. הכרזו על פרס של 10 אלפים דינר למי שימצא את תרו. אף אחד לא בא לקחת את הפרס. הייתי מיואש. הלכתי למגידו עתידות. יהור דים וערבים, שומרונים וצ'רקסים. הייתי אולי אצל עשרים כאלה. כל אחד אמר דבר אחר. אחד אמר שהיא באמריקה. מישו אמר שהיא כבר מתה. שלישיית סיפרה שהיא נמצאת בדרך.

„קיבלתי תשובות מהאחים שלי בסוריה ובירדן שכל החיפושים שלהם היו לשווא. חיפשתי אותה בגדה המערבית. לא יכולתי להאמין שברחה ללבנון. היא הרי התביישה תמיד כל כך מאנשים?!

ממה שאפשר היה להציל השבוע מפה של תרו. היא בילתה כשלושה חדשים עם ידידה ממוקיבלה. בבית ליד ביירות. אחרי-כך, כשאלו מקורות פרנסתם ואמצעי קיומם, היא הצטרפה לפאתח.

במשך שלושה חדשים היא בילתה במחנה אימונים של הפאתח ליד צידון. לפני שנשלחה למשימת חטיבת מטוס סבנה. עם דרכון ישראלי מזוייף על שם מרים חסון.

(המשך בעמוד 22)

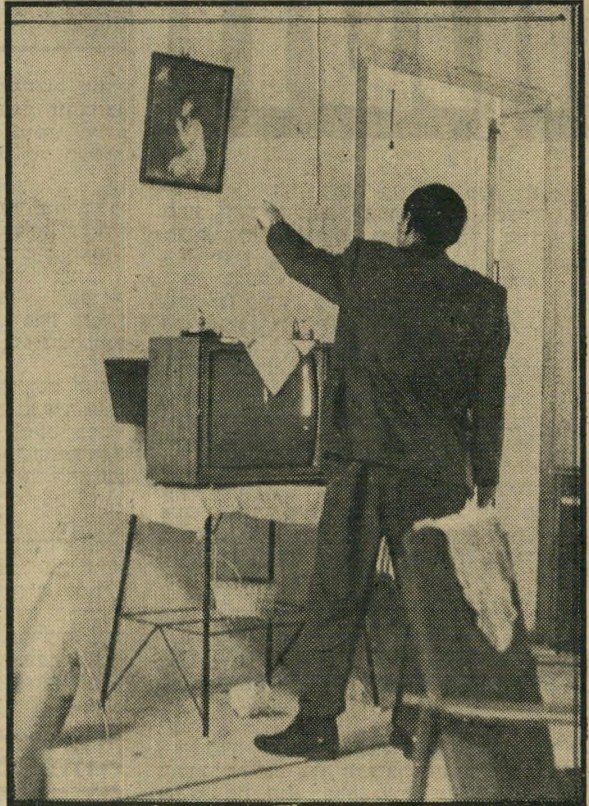
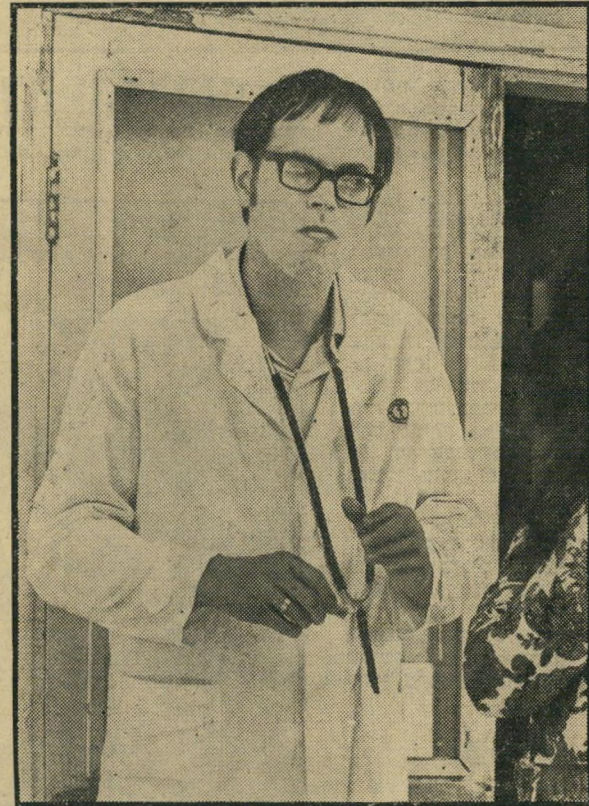
תרו עמה. שם גפשה תרו את עדאל זידאת. בן הכפר, תלמיד תיכון, בוגר מהתרו בשנה. תחילה רק העיפו מבטים גנובים זה אל זה. אחרי-כך נכנסו לשיחה. הפגישות ביני-הן הלכו ותכפו. עדאל, שלמד בנצרת, בא לבקר את תרו בבית-החולים. כמו בדרכם של מרי וג'וני, עמדה הדת למכשול גם בדרכם של תרו ועדאל. היא היתה נוצרייה. הוא — מוסלמי. היה ברור להם שאין להם סיכוי. הוריה של תרו לא יתירו לה להינשא למוסלמי. לא היה טעם במאבק ובנסיון לשכנע אותם. מצבם היה הרבה יותר חמור מזה של מרי וג'וני. אבל הפתרון היה אותו הפתרון בדיוק. מה שמרי וג'וני עשו בגלוי, עשו תרו ועדאל בסתר.

לילה אחד ברחו. גנבו את הגבול ללבנון. יחד איתם היתה גם המורה, האחות היבאת. אולי מפני שהיתה מאוהבת בערבי מכוויית. שביקר בקיץ שעבר בישראל. עמו נדברה להיפגש בביירות. כפי שסיפ'רו אחדים; או אולי מפני שלא רצתה להינשא לבן הכפר אותו הועידו לה הוריה. כפי שסיפרו אחריים.

זה היה לפני כשבעה חודשים. מאז נעלמו עקבותיה של תרו.

20 מגידי עתידות

ל איסחאק ונריה הלסה נודע כי בתם נעלמה. באמצעות מכתב שקיבלו מבית-החולים האנגלי בנצרת. „חשבתי —

מרי ג'וני אנדרסן, בעלה הנורבגי של מרי, לבוש במדי רופא בבית-החולים תלי-השומר, ליד מיטת אשתו מחוסרת ההכרה. בית החולים איפשר לו לעשות סטאג' בעת הציפייה לשינוי במצבה של אשתו, מרי.

תרו איסחאק הלסה, אביה של תרו, המשמש כמורה לאנגלית בבית-הספר הימי בעכו, מצביע על תמונת בת השלוש התלויה בביתו. אחרי שתחילת נשבע לקרעה לגורים במו ידיו, התרכז ליבו, והוא גילה נכונות לסייע לה.

הם של צעירי עכו. אבל הם ידעו שהיא נמצאת תחת שמירה קפדנית. גם כשיצאה תרו מביתה, לפני שנה וחצי, בתום לימודיה התיכוניים, ידע אביה שאין לו מה לדאוג. בית-החולים האנגלי בנצרת, שם למדה תרו את מקצוע האחות, שוכן ברפיסגת הר המתנשא מעל העיר. מחוץ

לאי פילדלפיה שבסביבות עכו. יום אחד, כמו באגדות, אחרי שנה שלא החליפו מילה, הגיע לפתע מברק אל מרי. מברק מג'וני. היו בו רק כמה מילים: „בואי לבלגיה ונתחנן.“ „היא החליטה לעזוב את הכל ולנסוע.“ סיפרה גלילה חברתה. „ניסיתי לשכנע את תה שלא כדאי לה. אבל כשהיא מכניסה לה משהו בראש, או שום דבר לא עוזר. היא עשתה את כל המאמצים כדי להשיג שתחזור מבלגיה.“ קיבלה אותו ונסעה. זה לא היה כל כך פשוט כפי שזה נשמע. אפילו בקיבוץ ליבראלי, עם הורים מתקדמים כמו אסקה ועוריאול הולצברג, לא היה זה ענין של מה בכך שמרי תקום יום אחד, ובאופן בלתי צפוי לחלוטין תעזוב את הכל. תיסע לבלגיה כדי לחפש איזה ג'וני שהיה חודש במשק כמתנדב. „איך אפשר שהיא תינשא לנוצרי? הרי דעונו ותיקי המשק, ניצולי השואה.“ היא יורדת, ג'וני אותה הצעירים, היא לא תחזור יותר ארצה.

היו בעיות. היה מאבק. מרי ניצחה. מרי אינה טיפוס שמוותר בקלות על דיעותיה. אמר עליה ג'וני, „אם כי אני לא חושב שהיתה לוקחת נשק ביד כדי להגן עליה. היא הרבה יותר ליבראלית מהבחורה הישראליה הממוצעת.“ היא נסעה אל ג'וני בגנט שבבלגיה, בירת פלנדריה המזרחית. שנה היו שם ביחד. ג'וני למד רפואה. מרי, שזו היתה היציאה הראשונה שלה מחוץ לתחומי הקיבוץ, המתינה לו בדירתם השכורה. אחרי-כך נסעו לנורבגיה, שם נישאו בטכס אזרחי.

בקיץ באו לבקר בקיבוץ. מרי לא ידעה בדיוק מה היא רוצה לעשות עם עצמה.

מרי בגיל 18, מרכיבה משקפיים, בתמונה שצולמה במסיבת החתונה של אחת מחברותיה. בצורה מפתיעה עברה תרו באיחור של ארבע שנים תחליף מקביל לזה של מרי.

תחילה חשבה להיות עתונאית. אחרי-כך החליטה ללמוד ביולוגיה. בשנת הלימודים הבאה, עמדה להצטרף אף היא לאוניברסיטת גנט. כהכנה ללימודים ביקשו ממנה להכין עבודה על צמחי המים בישראל.

„ילדה מאוד ביישנית“

בגיל 17 חזרה אותה פרישה על עצמה גם בחייה של תרו. הערביה מעכו השכנה. כל זמן שהיתה במחיצת הוריה, היתה תרו כלואה במשטר קפדני ופוריטאני. מצד אחד: הנזירות בבית-הספר טרה טנטה. מצד שני: האב הקפדן, המחמיר בכבוד המשפחה. „לתרו לא דאגתי אף פעם.“ אמר איסחאק הלסה. היא היתה ילדה מאוד ביישנית. שהתביישה להסתכל לבחורים בפנים. סמכתי עליה. ידעתי שאין לי מה לפחד. כשהיו באים אלינו הביתה בחורים, וכמה מהם ביקשו את ידה — היא בעצמה סילקה אותם.“ אין פלא שתרו היפה למשכה את עיני